

ยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพชนิดรับประทาน

- การติดเชื้อแบคทีเรีย
- การรักษา
- ยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพที่ใช้กันทั่วไป
- ผลข้างเคียงทั่วไป และข้อควรระวังของยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพชนิดรับประทาน
- คำแนะนำทั่วไปในการรับประทานยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพ
- การสื่อสารกับแพทย์ของคุณ
- การจัดเก็บยา

การติดเชื้อแบคทีเรีย

การติดเชื้อในมนุษย์จำนวนมากนั้นเป็นสาเหตุมาจากแบคทีเรีย อย่างไรก็ตาม แบคทีเรียบางชนิดไม่ก่อให้เกิดโรค และในความเป็นจริงแล้วบางชนิดอาศัยอยู่ในร่างกายของเรา เช่น ลำไส้ และผิวหนัง การติดเชื้อเกิดขึ้นเมื่อร่างกายของเราถูกรุกรานโดยจุลินทรีย์ที่เป็นอันตราย หรือเมื่อการป้องกันการติดเชื้อในร่างกายเองอยู่ในระดับต่ำ และความสมดุลของแบคทีเรียที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติในร่างกายของเราถูกรบกวน

ตัวอย่างของการติดเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ สิว การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ การติดเชื้อในหูชั้นกลาง ซิฟิลิส วัณโรค อหิวาตกโรค โรคแอนแทรกซ์ และอาหารเป็นพิษบางประเภท เยื่อหุ้มสมองอักเสบ และปอดบวม

การรักษา

ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพเป็นยาที่ใช้ในการรักษา (และในบางกรณีการป้องกัน) การติดเชื้อแบคทีเรียไม่ว่าจะโดยการฆ่าเชื้อแบคทีเรีย หรือหยุดการเพิ่มจำนวนพวกมันมาจากจุลินทรีย์ หรือผลิตจากสารสังเคราะห์ และไม่มีประสิทธิภาพในการรักษาการติดเชื้อไวรัส เช่น ไข้หวัดใหญ่ หรือไข้หวัดทั่วไป

ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพมีหลายประเภทโดยมุ่งเป้าหมายไปที่แบคทีเรียที่แตกต่างกัน การเลือกใช้ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น แบคทีเรียที่ก่อให้เกิดการติดเชื้อ ประวัติการแพ้ยาของผู้ป่วย และสถานที่ติดเชื้อ

ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องขอคำแนะนำทางการแพทย์ก่อนใช้ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพ

ยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพที่ใช้กันทั่วไป

ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพหาซื้อได้จากร้านขายยาโดยไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ในฮ่องกงเท่านั้น มีให้เลือกหลายรูปแบบ เช่น แคปซูล เม็ด ครีม และขี้ผึ้งทาเฉพาะที่ และการฉีดเข้าเส้นเลือด ควรใช้ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพเท่านั้น

กลุ่มยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพที่ใช้กันบ่อยที่สุด ได้แก่:

1. เพนิซิลลิน (Penicillin) และสารอนุพันธ์ของสารเคมีต่าง ๆ
2. เซฟาโลสปอริน (Cephalosporins)
3. แมโครไลด์ (Macrolides)
4. เตตราไซคลิน (Tetracycline) และสารอนุพันธ์ของสารเคมีต่าง ๆ ของยาชนิดนี้
5. ซัลโฟนาไมด์ (Sulfonamides) และ
6. ควิโนโลน (Quinolones)

1. เพนิซิลลิน (Penicillin) และสารอนุพันธ์ของสารเคมีต่าง ๆ ของยาชนิดนี้

เพนิซิลลินเป็นยาปฏิชีวนะชนิดแรกที่ใช้ในการรักษาโรค และครั้งได้มาจากเชื้อรา เพนิซิลลินทั้งหมดมีโครงสร้างวงแหวน beta-lactam เหมือนกัน และฆ่าเชื้อแบคทีเรียด้วยการขัดขวางการสังเคราะห์ผนังเซลล์ของแบคทีเรีย ตัวอย่างของเพนิซิลลินชนิดรับประทานที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ อะม็อกซิซิลลิน (amoxicillin) แอมพิซิลลิน (ampicillin) และคล็อกซาซิลลิน (cloxacillin) เป็นต้น จะทำการส่งจ่ายยาเพนิซิลลินสำหรับการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ การติดเชื้อในหูชั้นกลาง ไชนัสอักเสบ หลอดลมอักเสบ การติดเชื้อในปาก และปวดบวม

เพนิซิลลินจะถูกยับยั้งจากเอนไซม์ beta-lactamase การเพิ่มสารยับยั้ง beta-lactamase ในกลุ่มเพนิซิลลิน (เช่น กรดคลาวูลานิก (clavulanic) ไปยังอะม็อกซิซิลลิน) ซึ่งออกฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียร่วมกัน

ผู้ป่วยระหว่าง 1 ถึง 10% จะมีอาการแพ้หลังจากรับประทานเพนิซิลลิน อาการแพ้อาจมีตั้งแต่ผื่นที่ผิวหนังไปจนถึงการแพ้ชนิดรุนแรง (<0.05%) ซึ่งอาจทำให้เสียชีวิตได้

2. เซฟาโลสปอริน (Cephalosporins)

เซฟาโลสปอรินมีโครงสร้างที่เก๋ียวข้องกับเพนิซิลลิน และทำหน้าที่คล้ายกับเพนิซิลลินในการฆ่าเชื้อแบคทีเรียด้วยการขัดขวางการสังเคราะห์ผนังเซลล์

ของแบคทีเรีย จะใช้ในการรักษาโรคไซนส์อักเสบนีเยบพลัน หลอดลมอักเสบ โรคปอดบวมที่เกิดจากชุมชน การติดเชื้อในหูชั้นกลาง เนียบพลัน ไซนส์อักเสบการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ และการติดเชื้อที่ผิวหนังด้วยการรับประทาน

เซฟาโลสปอรินชนิดรับประทานที่นิยมใช้กันบ่อย ได้แก่ เซฟาเลซิน (cephalexin) เซฟาโดรซิล (cefadroxil) เซฟาคลอร์ (cefaclor) เซเฟโรซิม (cefuroxime) และเซเฟกซิม (cefexime) เนื่องจากยาเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับโครงสร้างของเพนิซิลลิน ผู้ป่วยที่แพ้เพนิซิลลินอาจมีอาการภูมิแพ้ไปจนถึงการแพ้ชนิดรุนแรงได้

3. แมโครไลด์ (Macrolides)

แมโครไลด์เป็นยาปฏิชีวนะที่มีโครงสร้างคล้ายวงแหวน และออกฤทธิ์โดยการฆ่าเชื้อแบคทีเรีย หรือยับยั้งการเจริญเติบโต และการเพิ่มจำนวนของแบคทีเรีย แมโครไลด์มีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียที่คล้ายกัน แต่ไม่เหมือนกันกับเพนิซิลลิน ดังนั้นจึงมักใช้เป็นทางเลือกสำหรับผู้ป่วยที่แพ้เพนิซิลลิน ตัวอย่างของแมโครไลด์ที่ใช้รับประทาน ได้แก่ อิริโทรมัยซิน (erythromycin) คลาริโทรมัยซิน (clarithromycin) และแอซิโทรมัยซิน (azithromycin) แมโครไลด์มีประโยชน์ในการติดเชื้อในหูชั้นกลาง และปอดบวม เป็นต้น

4. เตตราไซคลิน (Tetracycline) และสารอนุพันธ์ของสารเคมีต่าง ๆ ของยาชนิดนี้

เตตราไซคลินเป็นยาปฏิชีวนะอีกกลุ่มหนึ่งที่สามารถใช้รักษาการติดเชื้อได้หลากหลาย อย่างไรก็ตามการใช้ทางคลินิกของยาเหล่านี้มีข้อจำกัดเนื่องจากการดื้อยาของแบคทีเรีย ตัวอย่างของกลุ่มนี้ ได้แก่ เตตราไซคลิน (tetracycline) มินอไซคลิน (minocycline) และดอกซีไซคลิน (doxycycline) เป็นต้น ยาเหล่านี้มักใช้ในการรักษาสิวที่รุนแรง

5. ซัลโฟนาไมด์ (Sulfonamides)

เพิ่มความต้านทานต่อแบคทีเรียต่อกลุ่มซัลโฟนาไมด์ (sulphonamides) การใช้ยาเหล่านี้สามารถแทนที่ได้ด้วยสารต้านแบคทีเรียทางเลือกซึ่งโดยทั่วไปจะออกฤทธิ์มากกว่า และเป็นพิษน้อยกว่า ใช้ในการรักษาการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ และหลอดลมอักเสบ มักใช้ซัลฟาเมโทซอล (Sulfamethoxazole) และไทรเมโทพริม (trimethoprim) ร่วมกันเนื่องจากมีฤทธิ์เสริมฤทธิ์กัน และโดยทั่วไปได้ใช้แทนที่การใช้ซัลโฟนาไมด์ (sulphonamides) เพียงอย่างเดียว

6. ควิโนโลน (Quinolones)

ฟลูออโรควิโนโลน (Fluoroquinolones) เป็นยาต้านจุลชีพสังเคราะห์กลุ่มใหม่ซึ่งสามารถใช้ในการรักษาการติดเชื้อได้หลากหลาย เช่น การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ และการติดเชื้อทางเดินหายใจ ตัวอย่างของควิโนโลน ได้แก่ ซิโปรฟลอกซาซิน (ciprofloxacin) ออฟลอกซาซิน (ofloxacin) ลีโวฟลอกซาซิน (levofloxacin) และครดนาลิดิซิก (nalidixic acid) เป็นต้น

เนื่องจากฟลูโอควิโนโลนนั้นเกี่ยวข้องกับอาการไม่พึงประสงค์ที่รุนแรงจึงควรสงวนไว้ใช้สำหรับผู้ป่วยที่ไม่มีทางเลือกอื่นในการรักษาโรคต่อไปนี้: การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ไม่ซับซ้อน การกำเริบของแบคทีเรียเฉียบพลันของหลอดลมอักเสบเรื้อรัง และไซนัสอักเสบจากแบคทีเรียเฉียบพลัน

ผู้ป่วยควรระวังสัญญาณของผลข้างเคียง (เช่น หัวใจเต้นผิดปกติ เจ็บปวดเมื่อขยับแขน ขากล้ามเนื้ออ่อนแรง ชา และรู้สึกเสียวจากการสัมผัส มีความผิดปกติของสายตา ปวดอย่างกะทันหันที่ลำตัว) อาการเหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับร่างกายของคุณอาจเกิดจากผลข้างเคียงที่ร้ายแรงของยา พูดคุยกับแพทย์ของคุณ หากคุณรู้สึกไม่สบายหลังจากรับประทานยา

ผลข้างเคียงทั่วไป และข้อควรระวังของยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพชนิดรับประทาน

ประเภทของยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพ	ผลข้างเคียงที่พบบ่อย	ข้อควรระวัง
<p>1. เพนิซิลลิน (Penicillin) และสารอนุพันธ์ของสารเคมีต่างๆ ของยาชนิดนี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มีอาการแพ้ตั้งแต่อาการผื่นผิวหนังไปจนถึงการบวมได้ชั้นผิวหนัง • ท้องเสีย คลื่นไส้ อาเจียน 	<ul style="list-style-type: none"> • ข้อควรระวังสำหรับผู้ป่วยที่มีประวัติเป็นโรคภูมิแพ้ เช่น โรคหอบหืด กลาก และใช้ละอองฟางเนื่องจากมีความเสี่ยงในการเกิดอาการแพ้อย่างรุนแรง • ผู้ป่วยโรคไตอาจต้องการลดปริมาณยา • ผู้ป่วยที่แพ้เซฟาโลสปอรินอาจมีอาการแพ้เพนิซิลลิน • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีประวัติท้องเสียหลังการใช้ยาปฏิชีวนะ

<p>2. เซฟาโลสปอริน (Cephalosporins)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มีอาการแพ้ตั้งแต่อาการผื่นผิวหนังไปจนถึงการบวมได้ชั้นผิวหนัง 	<ul style="list-style-type: none"> • ไม่ควรใช้กับผู้ป่วยที่แพ้เพนิซิลลินเนื่องจากอาจเกิดการแพ้ยาข้ามกัน (cross-sensitive) ได้ • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยโรคไต • ข้อควรระวังสำหรับผู้ป่วยที่มีประวัติเป็นโรคภูมิแพ้ เช่น โรคหอบหืด กลาก และใช้ละอองฟางเนื่องจากมีความเสี่ยงในการเกิดอาการแพ้อย่างรุนแรง • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีประวัติท้องเสียหลังการใช้ยาปฏิชีวนะ
<p>3. แมโครไลด์ (Macrolides)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • คลื่นไส้ อาเจียน และท้องเสีย รู้สึกไม่สบายในช่องท้อง 	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่อาจมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มอาการระยะคิวทียาว (Long QT Syndrome) เช่น การใช้ยาที่อาจยืดช่วง QT • กลุ่มอาการสตีเวนส์จอห์นสัน (Stevens-Johnson syndrome) อาการลำไส้ใหญ่บวมที่เกี่ยวข้องกับยาปฏิชีวนะ และการยืดช่วงของ QT พบได้ยากในรายงาน • อาจทำให้ภาวะ myasthenia gravis รุนแรงขึ้น (ภาวะที่กล้ามเนื้อเมื่อยล้าและอ่อนแรง)
<p>4. เตตราไซคลิน (Tetracyclines)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • คลื่นไส้ อาเจียน และท้องเสีย • กลืนได้ลำบาก และอาการระคายเคืองที่หลอดอาหาร • ทำให้ฟันเหลืองและฟันเสียโฉมหากรับประทานในระหว่างช่วงที่ฟันกำลังมีการพัฒนา 	<ul style="list-style-type: none"> • ไม่แนะนำสำหรับผู้ป่วยโรคไต โรคตับ • ไม่แนะนำสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี • ไม่แนะนำสำหรับสตรีมีครรภ์/กำลังให้นมบุตร • ควรกลืนยาเม็ดหรือแคปซูลทั้งเม็ดพร้อมกับของเหลวในปริมาณมาก และผู้ป่วยไม่ควรนอนราบประมาณครึ่งชั่วโมงหลังจากนั้น • หลีกเลี่ยงการทานยาลดกรด นม เกลือแคลเซียม/แมกนีเซียม • ความไวต่อแสงอาจพบได้ยาก หลีกเลี่ยงแสงแดดเป็นเวลานาน และใช้ครีมกันแดดที่เหมาะสม

<p>5. ซัลโฟนาไมด์ (Sulfonamides)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • คลื่นไส้ และอาเจียน • ปวดศีรษะ • อาการแพ้ รวมถึงผื่นแดง 	<ul style="list-style-type: none"> • กลุ่มอาการสตีเวนส์จอห์นสัน (Stevens-Johnson syndrome) และเนื้อร้ายที่ผิวหนังพบได้ยากในรายงาน • อาจต้องติดตามการตรวจนับเม็ดเลือดด้วยการรักษาเป็นเวลานานเนื่องจากอาจมีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะเลือดผิดปกติ • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีการทำงานของตับ หรือไตบกพร่อง • มีข้อห้ามในโรคโพพพิเรียเฉียบพลัน
<p>6. ควิโนโลน (Quinolones)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • คลื่นไส้ อาเจียน และท้องเสีย • อาการอาหารไม่ย่อย • ปวดท้อง • โรคเอ็นอักเสบ และเส้นเอ็นเสียหาย • อาจทำให้กล้ามเนื้ออ่อนแรงรุนแรงขึ้นในผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง • ผื่นแดง • การยืดช่วง QT • ความไวต่อแสง 	<ul style="list-style-type: none"> • หลีกเลี่ยงในผู้ป่วยที่มีโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง • ไม่เหมาะสำหรับเด็ก และวัยรุ่น • ไม่แนะนำสำหรับสตรีมีครรภ์ หรือกำลังให้นมบุตร • มีรายงานผลข้างเคียงที่ร้ายแรง (เช่น โรคระบบประสาทส่วนปลาย ความผิดปกติของการมองเห็น หลอดเลือดโป่งพอง และการฉีดขาดในผนังหลอดเลือดแดงใหญ่) โปรดระวังถึงสัญญาณของความรู้สึกไม่สบาย และปรึกษาแพทย์ของคุณทันที

การดื้อยาปฏิชีวนะ

การใช้ยาปฏิชีวนะอย่างไม่เหมาะสมอาจทำให้เกิดการดื้อยาปฏิชีวนะ กล่าวคือ ยาปฏิชีวนะจะไม่ฆ่าหรือทำงานกับแบคทีเรียที่ทำให้เกิดการติดเชื้ออีกต่อไป การใช้ยาที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การพลาดใช้ปริมาณยาที่กำหนด ไม่ใช้ยาเพื่อการรักษาไม่ครบตามปริมาณยาปฏิชีวนะที่กำหนด และการใช้ยาปฏิชีวนะที่ไม่ได้รับคำแนะนำ แบคทีเรียจะปรับตัวให้เข้ากับยาปฏิชีวนะ หากไม่ได้รับการฆ่าอย่างสมบูรณ์แล้ว แบคทีเรียจะแพร่พันธุ์ และยาปฏิชีวนะชนิดเดียวกันอาจใช้ไม่ได้ผลกับแบคทีเรียชนิดเดียวกันอีกครั้ง สิ่งนี้อาจทำให้มีทางเลือกในการรักษาน้อยลง และมีการติดเชื้อที่รุนแรงขึ้นซึ่งไม่สามารถรักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะที่มีอยู่

คุณควรตระหนักถึงสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น หมั่นล้างมือ รับประทานอาหาร หรือดื่มเครื่องดื่มที่ปรุงสุก หรือต้มให้สะอาดเท่านั้น ฆ่าเชื้อ และปิดบาดแผลทั้งหมด รวมถึงสวมใส่หน้ากากอนามัยหากคุณมีอาการทางระบบทางเดินหายใจ

โปรดอ้างอิงไปยังลิงค์ต่อไปนี้เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการดื้อยาปฏิชีวนะ:

http://www.chp.gov.hk/files/pdf/reducing_bacterial_resistance_with_impact.pdf

เขตบริหารพิเศษฮ่องกงมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนความริเริ่มระดับโลกขององค์การอนามัยโลกในการต่อต้านการดื้อยาต้านจุลชีพ: ไม่มีการดำเนินการในวันนี้ ไม่มีการรักษาในวันพรุ่งนี้ ตั้งแต่ปี 2012 วันให้ความรู้เรื่องยาปฏิชีวนะได้รับการกำหนดให้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในวันที่ 18 พฤศจิกายนในฮ่องกง เพื่อเป็นการริเริ่มด้านสาธารณสุข เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับภัยคุกคามจากการดื้อยาต้านจุลชีพ และการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างรอบคอบ ได้โปรดอ้างอิงตามเชื่อมโยงสำหรับรายละเอียดมากกว่า:

http://www.chp.gov.hk/en/view_content/37111.html

คำแนะนำทั่วไปในการรับประทานยาปฏิชีวนะ และยาต้านจุลชีพ

- มันเป็นสิ่งสำคัญมากที่คุณจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้ยาของคุณ
- รับประทานยาในเวลาเดียวกันทุกวันเท่าที่จะทำได้ หากคุณพลาดการรับประทานยา ให้รับประทานโดยเร็วที่สุด เว้นแต่จะใกล้จะถึงกำหนดเวลาในครั้งต่อไป ในกรณีนี้ ให้ข้ามการรับประทานปริมาณยาที่ไม่ได้รับประทานไป และรับประทานยาในปริมาณต่อไปตามคำแนะนำ ห้ามรับประทานปริมาณยาเพิ่มเป็นสองเท่า

- อย่าหยุดทานยา แม้ว่า คุณจะรู้สึกดีขึ้นก็ตาม
เนื่องจากคุณจะต้องดำเนินการรักษาให้ครบตามปริมาณยาที่กำหนด
- ห้ามดื่มแอลกอฮอล์เพราะอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ
หรือเพิ่มความเสี่ยงด้านผลข้างเคียงของยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพของคุณ

การสื่อสารกับแพทย์ของคุณ

- ศูนย์คุ้มครองสุขภาพ (CHP) ขอแนะนำให้ประชาชนถามคำถามที่ถูกต้อง
และใช้ยาปฏิชีวนะอย่างชาญฉลาด
(https://www.chp.gov.hk/en/resources/e_health_topics/2760.html)
- ควรใช้ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพภายใต้การดูแลของแพทย์เท่านั้น
- แจ้งให้แพทย์ทราบเกี่ยวกับประวัติทางการแพทย์ และยาที่คุณกำลังใช้เนื่องจากยาอื่น ๆ
อาจมีปฏิกิริยากับยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพ
และโรคบางชนิดอาจมีการรับรองมาตรการของการป้องกันเป็นพิเศษ
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบ หากคุณมีอาการแพ้ หรือพบว่ามีอาการแพ้ยาใด ๆ
ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพบางชนิดอาจเกิดการแพ้ยาข้ามกัน
และคุณอาจต้องหลีกเลี่ยงยาปฏิชีวนะบางชนิด
แม้ว่าคุณจะไม่เคยรับประทานยาเหล่านั้นก็ตาม
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบ
หากคุณกำลังรับประทานยาคุมกำเนิดเนื่องจากยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพบางชนิดอาจส่งผล
ต่อประสิทธิภาพของยา และคุณอาจต้องใช้วิธีการคุมกำเนิดเพิ่มเติม
- ขอคำแนะนำจากแพทย์เสมอเกี่ยวกับตัวเลือกในการรักษาที่ดีที่สุด
ยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพที่แตกต่างกันอาจออกฤทธิ์กับร่างกายของคุณแตกต่างกัน
ดังนั้นคุณอาจพบผลข้างเคียงที่แตกต่างกันมากมาย
แพทย์ของคุณจะสั่งจ่ายยาที่เหมาะสมที่สุดให้แก่คุณหลังจากพิจารณาสุขภาพของคุณ
และการตอบสนองต่อยาแล้ว
- ปรีกษาแพทย์โดยเร็วที่สุดหากคุณพบผลข้างเคียงที่ร้ายแรงซึ่งสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับยาปฏิชี
วนะ/ยาต้านจุลชีพของคุณ แพทย์ของคุณอาจตรวจสอบประเภทของยาคุณ
- แจ้งแพทย์ของคุณทราบ หากคุณกำลังตั้งครรภ์
เนื่องจากยาปฏิชีวนะ/ยาต้านจุลชีพบางชนิดอาจส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์
และไม่ควรใช้ในระหว่างตั้งครรภ์

การจัดเก็บยา

ควรจัดเก็บยาไว้ในสถานที่มืด เย็น และแห้ง ไม่ควรเก็บยาไว้ในตู้เย็น
เว้นแต่จะมีระบุไว้บนป้ายฉลาก นอกจากนี้
ควรเก็บยาอย่างเหมาะสมในสถานที่ซึ่งเด็กไม่สามารถเข้าถึงได้เพื่อป้องกันการกลืนกินโดยไม่ได้ตั้งใจ

**กิตติกรรมประกาศ: สำนักงานยาขอขอบคุณการพัฒนาวิชาชีพ
และการประกันคุณภาพ (PD&QA) และฝ่ายควบคุมการติดเชื้อ (ICB)
สำหรับการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าในการจัดเตรียมบทความนี้**

สำนักงานยา
กรมอนามัย
ธ.ค. 2020